

Αριθμός Απόφασης

464/2024

(Αριθμός κατάθεσης αίτησης 61784/1228/2024)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απούλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2024.05.21 10:17:08 EEST, Ο Γραμματέας: EMMANOUIL

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ακριβή Κωτσοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διοικήσεως του Πρωτοδικείου και από τον Γραμματέα Αντώνιο Λώς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 20^η Μαΐου 2024 για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και στο Μαρούσι Αττικής αντίστοιχα (Α.Φ.Μ. Υπουργείου Οικονομικών: 090165560 και Α.Φ.Μ. Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: 090055799), το οποίο παραστάθηκε δια των Δικαστικών Πληρεξουσίων του ΝΣΚ Ευσταθίας Ντάλη, 461 ΝΣΚ και Μήττα Λαμπρινής, 528 ΝΣΚ.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1. Συνδικαλιστικής Οργάνωσης με την επωνυμία «Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης» (ΟΛΜΕ), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ερμού και Κορνάρου αριθ. 2, με Α.Φ.Μ. 090056422, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

2. Συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ» (Δ.Ο.Ε), που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ξενοφώντος αρ. 15 Α), νόμιμα εκπροσωπούμενης, ο Πρόεδρος της οποίας Αθανάσιος ΚΙΚΙΝΗΣ παραστάθηκε στο ακροατήριο μετά της πληρεξουσίας Δικηγόρου Μαρίας Μαγδαληνής ΤΣΙΠΡΑ με ΑΜ ΔΣΑ 21969.

Το ενάγον ζητεί να γίνει δεκτή η από 20.05.2024, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 61784/1228/2024 αγωγή του, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της παραπάνω υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την με αριθμό 5706Γ'/20.05.2024 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών Φωτεινής Καρατζά, που προσκομίζει το ενάγον, αποδεικνύεται ότι επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής με κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα με επιμέλεια του ενάγοντος στην πρώτη εναγομένη, πλην όμως η τελευταία δεν παραστάθηκε κατά την εκφώνηση της υπόθεσης και επομένως πρέπει να δικαστεί ερήμην. Ωστόσο, η διαδικασία θα προχωρήσει σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρθρο 621 παρ. 2 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 30 του ν. 1264/1982: «α) Προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κήρυξη της απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις ημέρες, από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται, με δικαστικό επιμελητή στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοί αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται από αυτό, όταν πρόκειται για απεργία υπαλλήλων τους, β) η απεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις, μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης». Η τυχόν δυσχέρεια για τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης εξαιτίας του ότι τα μέλη της είναι διάσπαρτα σε όλη τη χώρα, ^{τότε} δεν αρκεί για να προσδώσει στην παραπάνω διάταξη αντισυνταγματικό χαρακτήρα ενόψει του ότι σύμφωνα με την κοινή πείρα, τα σύγχρονα συγκοινωνιακά μέσα επιτρέπουν την ταχύτατη μετακίνηση από τόπο σε τόπο, ώστε να είναι εφικτή η μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα συγκέντρωση των μελών της συνέλευσης εκεί όπου συγκαλούνται (ΜΠρΑθ 2395/2014, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Άλλωστε το άρθρο 86 παρ. 3 ν. 4808/2021 (ΦΕΚ Α 101/19.6.2021) ορίζει ότι «... γ) Κάθε μέλος δικαιούται να συμμετέχει στη Γενική Συνέλευση εξ αποστάσεως, καθώς και να ψηφίζει εξ αποστάσεως. Το καταστατικό οφείλει να προβλέπει τους τρόπους της εξ αποστάσεως συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση και ψήφου κάθε μέλους που το επιθυμεί, οι οποίοι πρέπει να περιλαμβάνουν την ηλεκτρονική, διαδικτυακή ή δικτυακή, σύνδεση, με όρους που διασφαλίζουν τη διαφάνεια και τη μυστικότητα. Απαγορεύεται η λήψη απόφασης κήρυξης απεργίας, χωρίς την παροχή πραγματικής δυνατότητας εξ αποστάσεως συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση και ψήφου σε όποιο μέλος το επιθυμεί». Επιπλέον, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι με τη θέσπιση των προαναφερόμενων περιορισμών, επιχειρείται άνιση μεταχείριση των εργαζομένων του δημόσιου τομέα έναντι εκείνων του ιδιωτικού τομέα. Και τούτο, διότι, ανεξαρτήτως του ότι πρόκειται για ουσιασώς διαφορετικές κατηγορίες εργαζομένων, η εργασία των οποίων παρέχεται σε εργοδότες με ριζικά διαφορετικούς σκοπούς και συμφέροντα, η επιβολή των περιορισμών αυτών έγινε στο πλαίσιο ειδικής πρόνοιας του συνταγματικού νομοθέτη που αποβλέπει στη διασφάλιση όχι μόνο των συμφερόντων των

εργαζομένων αλλά και της εύρυθμης λειτουργίας του πολιτειακού μηχανισμού προς όφελος του κοινωνικού συνόλου (βλ. Αλ. Καρακατσάνη, Εργατικό Δίκ. τ. Β/II, 1980, σ. 232 επ., Κουκιάδη, Συλλογικές εργασιακές σχέσεις, 1981, σ. 555 επ., ιδίως σ. 564-567, Αγαλλοπούλου: Εισαγωγή εις το εργατικό δίκ., 1958 σ. 36 σημ. 54, Τούση - Σταυροπούλου, Εργατικόν Δίκ. 1967, παρ. 37 σ. 243 σημ. 10, Τραυλό - Τζανετάτο σε Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, Αστικός Κώδικας υπό άρθρο 652 αριθ. 113α και 114, Λεβέντη ΝοΒ 32 σ. 236 επ., ιδίως σ. 244 επ, για τη συνταγματικότητα βλ. επίσης ΜΠρΑθ 2395/2014, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξ άλλου το άρθρο 3 ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 ν. 4808/2021 (ΦΕΚ Α 101/19-6-2021), ορίζει ότι «Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.ΜΕ.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 19 και την παρ. 2 του άρθρου 20». Ο δημόσιος αυτός διάλογος είναι η τελευταία προσπάθεια την οποία θεσπίζει το δίκαιο για την ειρηνική επίλυση της διαφοράς και την αποφυγή της απεργίας και συνεπώς υπηρετεί εν μέρει τους ίδιους σκοπούς, τους οποίους υπηρετεί και η γνωστοποίηση των αιτημάτων 4 ημέρες προ της έναρξης της απεργίας. Η πρόσκληση του εργοδότη σε δημόσιο διάλογο είναι κατά νόμον προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19. Η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας είναι υποχρεωτική έστω και εάν είχε προηγηθεί οιοσδήποτε διάλογος μεταξύ των μερών. Απεργία πραγματοποιούμενη άνευ προηγούμενης πρόσκλησης προς δημόσιο διάλογο είναι παράνομη (βλ. ΕφΠειρ 258/2008, ΠειρΝομ 2008. 164, ΕφΑθ 5799/2001, ΔΕΕ 2001. 1032 ΕφΠατρ 217/2000, ΕΕργΔ 2001 544, Παπασταύρου Απεργία Γ' εκδ. αριθ. 266, Λεβέντης Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο 2η εκδ. σελ. 697 επ.). Περαιτέρω από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 70, 946, 947 ΚΠολΔ και 24 ν. 1264/1982 προκύπτει ότι ο εργοδότης, κατά του οποίου στέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικά ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, εάν δε η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα, και πάντως το έννομο συμφέρον, αυτού για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή την μη έναρξη ή την διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής). Η αγωγή για τη μη έναρξη ή διακοπή της παράνομης απεργίας στρέφεται κατά της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κήρυξε την απεργία και εισάγεται στο δικαστήριο της έδρας της συνδικαλιστικής

αυτής οργάνωσης σύμφωνα με το άρθρο 22 § 4 του ν. 1264/1982. Το δικαστήριο με την απόφασή του όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει την μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου που κήρυξε την παράνομη απεργία χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματείου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέλησή τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και λάβει τη σχετική απόφασή του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 528/1990, ΕΛΛΔνη 1991. 534, ΕφΑθ 1/1992, ΕΛΛΔνη 1992. 412, ΕφΑθ 1770/2011, ΕΕργΔ 2012, 739 (741), ΕφΑθ 1608/2000, Αρμ 2000. 1116, ΕφΑθ 10461/1990, ΕΛΛΔνη 1993. 90, ΜΠρΘεσ 19594/1999, ΕΕργΔ 1999, 942, ΜΠρΠατρ 64/2007, ΕΕργΔ 2007, 292, ΜονΠρΑθ 884/2011, ΕΕργΔ 2012, 817, βλ. επίσης Καρακατσάνη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 1992, 266, Βάγια, Διεξαγωγή και συνέπειες της απεργίας, ΕΕργΔ 1983, 792 επ., Αλιπράντη, ΔκΠ 8/1984, 209 επ., Παπασταύρου, Απεργία, 2002, αρ. 164 επ., Λεβέντη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2007, 843 επ., Ζερδελή, Αγωγή για παράλειψη παράνομης απεργίας, ΕΕργΔ 2012, 769 επ.). Εξ άλλου η κατεπείγουσα φύση των διαφορών του άρθρου 22 παρ. 3 ν. 1264 επιβάλλει την προσωρινή εκτέλεση των καταψηφιστικών αποφάσεων, γιατί η επιβράδυνση της εκτέλεσης προκαλεί συνήθως σημαντική ζημία στον νικήσαντα διάδικο. Το δικαστήριο μπορεί να μην κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή, αν πιθανολογεί ότι η εκτέλεση θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη στο διάδικο που ηττήθηκε (Γ. Λεβέντης, Εργατική Νομοθεσία, σελ. 451-452).

→ Στην προκειμένη περίπτωση το ενάγον με την υπό κρίση αγωγή του εκθέτει ότι οι εναγόμενες είναι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, μέλη των οποίων είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις εκπαιδευτικών κάθε κλάδου και κατηγορίας – δημοσίων υπαλλήλων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης (2^η εναγόμενη) και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (1^η εναγόμενη), την εποπτεία των οποίων έχει το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ότι τα Διοικητικά Συμβούλια των εναγομένων με απόφασή τους που του κοινοποίησαν την 13.05.2024 η πρώτη εναγόμενη και την 17.05.2024 η δεύτερη εναγόμενη, αποφάσισαν την προκήρυξη, απεργίας – αποχής των εκπαιδευτικών – μελών τους, που να καλύπτει τις ώρες διεξαγωγής των εξετάσεων την 22^η Μαΐου 2024, (η 1^η εναγομένη κήρυξε 3ωρη στάση εργασίας και η 2^η εναγομένη 4ωρη στάση εργασίας), καλώντας τα μέλη τους να μην συμμετέχουν στις διαδικασίες διεξαγωγής του ελληνικού προγράμματος PISA και στις διαδικασίες που προβλέπονται στο Ν. 4823/2021 (άρθρο 104), σε συνδυασμό με την ΥΑ 36276/ΓΔ4 (Β' 2174/08.04.2024), που αφορά στη διεξαγωγή εθνικών εξετάσεων διαγνωστικού χαρακτήρα για τα μαθήματα της Νεοελληνικής Γλώσσας και των Μαθηματικών σε 330 δημοτικά σχολεία και δη στην ΣΤ' τάξη του Δημοτικού και σε 330 Γυμνάσια της Χώρας και δη στην Γ' τάξη του Γυμνασίου. Περαιτέρω το ενάγον ισχυρίζεται ότι η κηρυχθείσα απεργία είναι παράνομη, διότι: α)

δ

κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο, ήτοι από το Διοικητικό Συμβούλιο των εναγομένων, ενώ αρμόδιο όργανο είναι η Γενική Συνέλευση με βάση τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 8 περ. β' ν. 1264/1982 β) δεν έγινε έγκαιρη γνωστοποίηση των αιτημάτων, προ 4 πλήρων ημερών, με την επίδοση του οικείου εγγράφου με δικαστικό επιμελητή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 30 παρ. 8 ν. 1264/1982, γ) οι εναγόμενες κατά την κήρυξη της απεργίας δεν τήρησαν την προβλεπόμενη από το άρθρο 3 ν. 2224/1994 υποχρέωσή τους περί κατάθεσης ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτησης διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας και δ) οι εναγόμενες δεν προέβησαν στη διάθεση προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας και προσωπικό ασφαλείας. Επιπλέον το ενάγον ισχυρίζεται ότι η κηρυχθείσα απεργία είναι καταχρηστική, διότι συνιστά πολιτική απεργία, ενώ έχει και καταχρηστικά αιτήματα, διότι η ικανοποίηση των αιτημάτων των εναγομένων δεν εξαρτάται από το ίδιο ως εργοδότη αλλά από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Με βάση το ως άνω ιστορικό το ενάγον ζητεί να αναγνωριστεί ο παράνομος και καταχρηστικός χαρακτήρας της ως άνω απεργίας, που κήρυξαν οι εναγόμενες, να απαγορευτεί η πραγματοποίησή της, της, να κηρυχθεί η εν λόγω καταψηφιστική διάταξη προσωρινά εκτελεστή, να απειληθεί εις βάρος τους χρηματική ποινή ποσού 10.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας και, τέλος, να χορηγηθεί άδεια επίδοσης της απόφασης και μετά την 19.00 ώρα νυκτερινή, καθώς και να επιβληθούν τα δικαστικά του έξοδα εις βάρος των εναγομένων.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρ. 22 παρ. 4 Ν. 1264/1982), κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ. ΚΠολΔ - εργατικές διαφορές). Είναι δε επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού των εναγομένων και νόμω βάσιμη ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 23 παρ. 2 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, 22 παρ. 4 και 30 παρ. 8 περ. β' ν. 1264/1982, 3 ν. 2224/1994, 70, 176, 907, 908 παρ. 1 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, το αίτημα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να καταβάλουν χρηματική ποινή 10.000 ευρώ είναι αόριστο, διότι η καταβολή του ποσού ζητείται από τις εναγόμενες και όχι τους νόμιμους εκπροσώπους τους, όπως είναι το ορθό (Εφ,Αθ. 10461/1990 ΕλλΔνη 34, 90, Εφ,Αθ. 1471/1991 ΕλλΔνη 34, 140). Πρέπει συνεπώς, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την ανωμοτί επ' ακροατηρίω κατάθεση του Προέδρου της πρώτης εναγόμενης, Αθανάσιου Κικίνη, που περιλαμβάνεται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου και από όλα τα έγγραφα, που νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι εναγόμενες είναι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, μέλη των οποίων είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις

εκπαιδευτικών κάθε κλάδου και κατηγορίας – δημοσίων υπαλλήλων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης (2^η εναγόμενη) και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (1^η εναγόμενη), την εποπτεία των οποίων έχει το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Τα Διοικητικά Συμβούλια των εναγομένων με απόφασή τους, που κοινοποίησαν στο ενάγον η μεν πρώτη εναγόμενη την 13.05.2024, η δε δεύτερη την 17.05.2024 αποφάσισαν την προκήρυξη απεργίας – αποχής των εκπαιδευτικών – μελών τους από κάθε καθήκον που σχετίζεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στο Ν. 4823/2021, και αφορούν στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος, με τη διεξαγωγή εθνικών εξετάσεων διαγνωστικού χαρακτήρα για τα μαθήματα της Νεοελληνικής Γλώσσας και των Μαθηματικών σε 330 δημοτικά σχολεία και δη στην ΣΤ' τάξη του Δημοτικού και σε 330 Γυμνάσια της Χώρας και δη στην Γ' τάξη του Γυμνασίου. Ωστόσο η ένδικη απεργία, κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο, ήτοι από το Δ.Σ. και όχι από τη Γενική Συνέλευση των εναγομένων, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο των από 13.05.2024 και 17.05.2024 εξώδικων γνωστοποιήσεων αγίστοιχα, και κατά συνέπεια είναι παράνομη, σύμφωνα με τα αναλυτικά διαλαμβανόμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη. Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι οι εναγόμενες δεν τήρησαν την απορρέουσα από το άρθρο 3 ν. 2224/1994 υποχρέωσή τους για την υποβολή ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. αίτησης διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας, ως τούτο δεν αμφισβητείται από τις εναγόμενες, γεγονός που καθιστά την ένδικη απεργία – αποχή παράνομη (ΜονΕφΘεσ 892/2019, ΕφΠειρ 258/2008, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Μον.ΕφΑθ. ο.π.). Συναφώς πρέπει να σημειωθεί ότι αλυσιτελώς προβάλλουν οι εναγόμενες ότι η ένδικη απεργία είναι «λευκή», αφού ακόμη και σε αυτήν την περίπτωση για την νομιμότητα της λευκής απεργίας πρέπει να τηρηθούν όλες οι υπό του νόμου προβλεπόμενες διατυπώσεις για την άσκηση του δικαιώματος της απεργίας, άλλως αυτή τυγχάνει παράνομη (βλ. Γ. Λεβέντη Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο 2α εκδ. σελ. 655 επ., ΕφΠειρ 258/2008, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Κατόπιν όλων των ανωτέρω και παρελκομένης της εξέτασης των λοιπών λόγων παρανομίας της ένδικης απεργίας λόγω καταχρηστικότητας, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αγωγή ως βάσιμη στην ουσία της, να αναγνωριστεί ότι η ένδικη απεργία είναι παράνομη, να απαγορευτεί η πραγματοποίησή της. Περαιτέρω, πρέπει να κηρυχθεί η παρούσα προσωρινά εκτελεστή κατά την ως άνω καταψηφιστική διάταξη της, καθόσον, κατά τη κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι δεδομένου ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα βλάψει τη λειτουργία των σχολείων. Το παρεπόμενο αίτημα για την επίδοση της απόφασης μετά την 19:00 της ημέρας που θα εκδοθεί, πρέπει να γίνει δεκτό ως ουσιαστικά βάσιμο, λόγω κατεπείγοντος. Τέλος τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν λόγω του ιδιαίτερα δυσχερούς της ερμηνείας των κανόνων δικαίου, που εφαρμόστηκαν (αρ. 179 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

Δ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της πρώτης εναγομένης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η κηρυχθείσα με τις από 13.05.2024 και 17.05.2024, αντίστοιχα, αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων των εναγομένων συνδικαλιστικών οργανώσεων, στάση εργασίας για την 22^η Μαΐου 2024, που καλύπτει τις ώρες διεξαγωγής των Εθνικών εξετάσεων διαγνωστικού χαρακτήρα για τα μαθήματα της Νεοελληνικής Γλώσσας και των Μαθηματικών στην ΣΤ' τάξη του Δημοτικού και στην Γ' τάξη του Γυμνασίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4823/2021 και συγκεκριμένα η τρίωρη στάση εργασίας που κήρυξε η πρώτη εναγομένη και η στάση εργασίας για το πρώτο τετράωρο του πρωινού προγράμματος, που κήρυξε η δεύτερη εναγομένη, είναι παράνομη.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ στις εναγόμενες την πραγματοποίησή της ως άνω απεργίας – αποχής. –

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα προσωρινά εκτελεστή ως προς την αμέσως ανωτέρω καταψηφιστική διάταξη.

ΠΑΡΕΧΕΙ την άδεια στο ενάγον να επιδώσει την παρούσα απόφαση και μετά την παρέλευση της ώρας 19:00 ως ώρα 22:00 της σημερινής ημέρας.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, την 21^η Μαΐου 2024, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

